

ישיבת המתמידים "מאור שרגא" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

טבת תש"פ

פרשת "ויחי"

"ויברך את יוסף ויאמר...יברך את הנערים..." (מ"ח ט"ו). והרי לא מצינו שברך ליוסף אלא לבניו? אלא אם הבנים מתברכים והולכים בדרכי אבות, זאת הברכה הטובה ביותר לאב.
(זוה"ק – רשב"ם)

*

"אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי" (מ"ח כ"ב). תרגום אוקלוס: בצלותי ובבעותי. למה נמשלה התפילה לקשת? אלא כמו בקשת כל מה שהאדם מותח יותר את המיתר ומקרבו אליו, כך מתרומם החץ ומרחיק יותר לעוף - כך התפילה כל מה שמותחים יותר את מיתרי הלב בכוונת התפילה - כך היא עולה ובוקעת שחקים יותר.
(הרבי מקוצק)

*

"האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" (מ"ט א'). הנה אחז"ל שבית המקדש השני נחרב בעוון שנאת חנם ולשה"ר, ע"כ העיקר לתקן כעת בעיקבתא דמשיחא את הלשון שלא לדבר דברים בטלים רק דברי קדושה או למו"מ לצרכי עוה"ז, אבל סתם דברים יהיה נוהר מאד כדי שיתקן את החטא שע"י נחרב ביהמ"ק. וזה שצוה יעקב לבניו: "האספו" שיהיה אחדות ביניכם שלא תדברו אחד על חברו לשה"ר, "ואגידה" כל מה שתגידו ותדברו, יהיה רק "לכם" לצרכיכם לענין המועיל, ועי"ז "יקרא אתכם באחרית הימים" תזכו לגאולה.
(עטרת ישועה)

*

"הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם" (מ"ט ב'). הנה ידוע כי "יעקב שטן" גימ' "ישראל" היינו ע"י שהכניע יעקב את השטן נקרא ישראל. וזה רמז יעקב לבניו באמרו: "ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל" שגם הם יתקנו מעשיהם ויוכלו להכניע ולנצח את השטן כמוהו.
(צמח צדיק)

*

"ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל" (מ"ט ז'). הנה ידוע כי מידות מגונות אפשר לנצל לעבודת השי"ת (עיין בספה"ק צמח צדיק פר' נח עה"פ את קשתי נתתי בענן) אבל כל מדה אסור שתהיה מופרזת אלא במידה ובמשקל. לכן אחרי שראה יעקב אצל שמעון ולוי כי "אפס עז ועברתם כי קשתה", ברכם "אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל" כדי שיהיה לכל אחד ואחד רק חלק מהן.
(כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט בעל 'חכמת אליעזר' וצללה"ה)

*

"וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם" (מ"ט כ"ח). י"ל עפ"י הידוע שהאב צריך להוכיח את בנו כמש"כ (משלי י"ג): "חושך שבטו שונא בנו ואוהבו שחרו מוסר", ועי"ז רואה סימן ברכה במעשי בנו, וידוע "דְּבָרִי" הוא לשון קשה. וזה הפי': "אשר דבר להם" ע"י שדבר אליהם קשות והוכיחם, "ויברך אותם" זהו עצם הברכה שברכם.
(מקור ברוך)

* * *

חזק חזק ונתחזק !

”נפתלי אילה שלוחה” - זריזות

מובא במדרש – אמר יעקב לנפתלי: בני, תמיד היית קל כצבי, ורצת מהר לעשות רצוני ואת מצוותי, כדי לשמחני ולענג את נפשי. על כן אברכך כי בקעת גינוסר תיפול בנחלתך, ויהיו גניך יפים בגני הארץ, אשר פריים יפרח מהר, ויהיה טוב למאכל. ויבואו מלכי הארצות לקנות מפירותיך הנפלאים, ויהללו אותך וישבחוך עד מאד.

רואים אנו מכאן שכר מידת ה**זריזות** שהיתה לו ואשר ע”י זכה לברכת כל טוב. אכן שבחו חז”ל מדה זו כמובא (פסחים ד’) זריזין מקדימין למצוות. וכן אמרו (ברכות ו’) ילעולם ירוץ אדם לדבר מצוה ואפילו בשבת. ויאגרא דפרקא רהטא. וכן אמרו (אבות ה’) יהוי עז כנמר קל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים.

כן מצינו באבות ובאמהות שמעשיהם היו בזריזות ובמהירות. אצל אברהם נאמר (בראשית י”ח ו’) ווימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי... ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו. אצל רבקה נאמר (בראשית כ”ד י”ח) ויתמהר ותרוך כדה על ידה ותשקהו... ותמהר... ותרוץ...”.

כן דוד המלך השתבח במידה זו כמש”כ (תהלים קי”ט) ”חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך”.

כך נפסק להלכה בשו”ע או”ח סי’ א’: וימיד שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה.

לכן צריך כל אדם להזדרז ולרוץ לבית המדרש ולבית הכנסת לתורה ולתפלה, לשמוע מוסר, לראות צדיקים, ולשאר מצוות. מסופר על אחד מגדולי התורה והחסידות אשר תמיד ראו אותו ממהר ורץ, וכששאלוהו לפרש הדבר, ענה: אדם צריך תמיד למהר ולרוץ כמו שנאמר (אבות ד’) יהוי רץ למצוה ובורח מן העבירה, או רצים למצוה או בורחים מעבירה. ומי שרוצה שיהיה לו תמיד ’מזל’ טוב, ישתדל להזדרז למצוות ומעשים טובים, כמו שדרשו דורשי רמזים ’מזל’ ר”ת זריזין מקדימין למצוות. (באר יחיאל)

* * *

זכר צדיק לברכה

בשנת תרמ”ה נולד הרה”ק **רבי מנחם מנדל מוישיווא** זי”ע בעל הספה”ק ‘שארית מנחם’ עה”ת ומועדים.

בילדותו היה מתמיד להפליא ובעל תפיסה מהירה, וכבר בחיי אביו בשנת תר”ע כיהן כרבה של ויז’ניץ. לאחר מלחמת עולם הראשונה בשנת תרפ”א נבחר לרבה של ווישיווא, ובדרשתו הראשונה דרש גי’ שעות רצופות בהלכה ובאגדה בפלפול ובדרוש. שם הקים את ישיבתו המפורסמת שמסר נפשו עליה באמירת שיעורים, בבחינות לתלמידיו, ובהשגת אמצעים להחזקת הפנימיה שבנה לתפארת. ואכן זכה ויצאו משם תלמידים גדולי תורה ומורי הוראה בישראל.

מאד העריצוהו ושבחוהו על גאונותו וחסידותו, ופעם אמרו עליו: ”צהלי ורוני

יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל” - גם ”גדול בקרבך” בתורה, וגם ”קדוש ישראל” בחסידות. על זה ענה: ”גדול בקרבך, זה בזכות ”קדוש ישראל” אבי הקי’ (ה’אהבת ישראל’).

דרשותיו הנפלאים שהיה משלב בהם הלכה אגדה מוסר וחסידות היו מפורסמות ומשכו לב השומעים שנהנו לשמעו שעות ארוכות. בשבת קודש היתה עבודתו הקי’ מפליאה בתפילותיו ובעריכת שולחנו הטהור. ידועה אמרתו: כיצד יכול יהודי לישון בשבת, הרי הוא נקרא ’שומר שבת’ ולשומר אסור לישון.

הותיר אחריו לברכה מדברי תורתו הספר ‘שארית מנחם’ על תנ”ך מועדים ותהלים. בסוף ימיו היה צריך לעבור ניתוח ונסע לקלויזנבורג, ובמצש”ק י”ג טבת תש”א נתבקש לישיבה של מעלה, והובא למנוחת עולמים לווישיווא, בשנת תשכ”ו העלו ארונו הקי’ ארצה ונטמן בעיה”ק בני ברק ת”ו, זיע”א.

שמחת התנאים של נכד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עם נכד כ"ק אדמו"ר מביאלא שליט"א

שולחן הכבוד

בריקוד

ריקוד האדמוריים

בריקוד עם החתן

בריקוד עם אבי החתן

הקהל במעמד השמחה